

IK BEN MET JE

Het kerst seizoen is weer aangebroken met koude avonden en sfeervol verlichte straten, tijd voor warme chocolademelk en gezellige ontmoetingen met familie en vrienden. Voor ons christenen heeft dit seizoen ook een diepere betekenis. Centraal staat voor ons het vieren van de geboorte van onze verlosser, Jezus Christus. Het is een tijd waarin we vol verwondering realiseren dat God zelf naar deze aarde kwam om bij ons te zijn. En wel in omstandigheden die we totaal niet zouden verwachten, een hulpeloos baby'tje van een tiener die nog maagd was. Terwijl zij hoogzwanger was moesten Maria en Jozef onverwachts hun thuis verlaten om naar een onbekende plek te reizen, vertrouwend dat God bij hen zou zijn. Er is nogal wat parallel met de ervaring van veel vluchtelingen vrouwen in deze tijd. Hieronder vertellen we een verhaal dat de gelijkenis laat zien. Het verhaal is geïnspireerd door een waar gebeurd verhaal maar hier en daar wat aangepast.

Oeh oeps, weer een schopje onder mijn ribben. Het is niet langer een fladderend gevoel in mijn buik wat me doet afvragen of ik beweging voel. Hier beweegt een klein persoontje dat duidelijk maakt dat het snel gaat komen. Elke keer dat ik beweging voel, overvalt me een mix van emoties. Ik ben blij en boordevol liefde voor het kindje dat gaat komen, maar tegelijk is er zoveel onzekerheid en stress over onze toekomst.

Mijn leven is compleet ondersteboven gekeerd. Voor de oorlog waren mijn man en ik een gelukkig stel, pas getrouwd met het vooruitzicht op een toekomst vol mogelijkheden. Maar dat veranderde allemaal heel plotseling. Gevechten braken uit in onze regio en we moesten kiezen tussen vluchten of onder druk partij kiezen. Nu, maanden later, voelt het alsof ik een heel leven achter de rug heb. Veel kan ik me niet goed meer herinneren, maar één ding staat in mijn geheugen gegrift; hoe ik van mijn man gescheiden raakte, in Griekenland, terwijl we onderweg waren naar Nederland. Ik heb het gered, samen met het kind waarvan we ons onderweg realiseerden dat het op komst was, maar mijn man niet.

Oeps, de felle beweging in mijn buik brengt me terug in de realiteit. Ik ben in mijn eentje verder gereisd naar onze droombestemming Nederland. Zo had ik me mijn toekomst nooit voorgesteld. Continue alert op mijn omgeving, mezelf beschermend tegen aanranding of verkrachting, reizend door landen waarvan ik de taal niet verstond maar waar me wel duidelijk werd dat ik niet welkom was, alert op smokkelaars maar ook op politie, en ga zo maar door.... Nu zit ik in een overvol kamp in Ter Apel hopen op bericht dat ik naar een andere locatie mag, een plek waar het veiliger is voor een hoogzwangere vrouw.

De baby zal nu snel geboren worden, of ik er klaar voor ben of niet, maar er lijkt voor ons geen plaats te zijn. Als God werkelijk bestaat en een God van liefde is, waarom ben ik dan in deze vreselijke omstandigheden terecht gekomen? Hoe verwacht Hij dat ik voor een kind kan zorgen als ik niet eens in

staat ben voor mezelf te zorgen? "God" roep ik uit "wat moet ik doen? Waarom ben ik hier, en waar bent U?" Dan hoor ik een stem zoals ik nooit tevoren gehoord heb, die zegt: "Ik ben bij je, mijn kind, Ik ben bij je."

Op dat moment ontspant mijn lichaam zich en haal ik opgelucht adem. Een vrede die ik niet kan tegenhouden en niet kan uitleggen overvalt me, en in mij komt de overtuiging dat God zal voorzien. Net zoals Maria weet ik nu dat God zal voorzien zelfs als ik geen idee heb hoe. De verzen uit Romeinen komen in mijn gedachten:

"Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer." Romeinen 8:37,38

Op dat moment realiseer ik me dat het niet uitmaakt wat er gebeurt, zelfs al lijkt het geen zin te hebben of onmogelijk te lijken. God zal voor mij en mijn baby zorgen! Oeps, de baby in mijn buik schopt opnieuw als om te zeggen dat ie het met mij eens is, God is met ons.

COLOFON

AUTEUR

Team vrouwenwerk, Gave.

Foto: UNHCR / Jared J. Kohler / September 2013

CC License

Versie 1.0, 25-11-2022

Dit document is alleen voor eigen gebruik en hiervoor gratis beschikbaar via de digitale bibliotheek van Gave op www.gave.nl. Op dit document is de Auteurswet van toepassing, dat betekent dat u zonder schriftelijke toestemming dit document niet verder mag verspreiden, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Stichting Gave.

OVER GAVE

Stichting Gave verlangt ernaar dat de vluchtelingen die naar ons land komen, worden gezien en geliefd. Gave is een interkerkelijke organisatie, die kerken en christenen bewust maakt van de bijbelse roeping om vluchtelingen gastvrij te ontvangen. Gave inspireert, traint en ondersteunt vrijwilligers om contacten op te bouwen en Gods liefde te delen.

Stichting Gave

Marie Curiestraat 35

3846 BW Harderwijk

T 0341 - 460 328

www.gave.nl | servicedesk@gave.nl

IBAN NL85 INGB 0006 9900 56